Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

# Arrest

**nr. 352 998 van 15 september 2026**
**in de zaak RvV X / II**

**In zake:** **X**

**Gekozen woonplaats:** **ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE**
**Wijngaardlaan 39**
**2900 SCHOTEN**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.**

**DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 18 februari 2026 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: 'RvV-wet').

Gezien de beschikking tot de vaststelling van het rolrecht van 15 april 2026 met refertenummer 137553.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 2.44 van de RvV-wet.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 14 augustus 2026.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, geboren op 20 februari 2003, bezit de Kosovaarse nationaliteit.

Op 5 september 2025 diende de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, meer bepaald in functie van haar Belgische echtgenote, mevrouw H. M.

Op 18 februari 2026 neemt de verwerende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit betreft de thans bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

*"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN*

*In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 05.09.2025 werd ingediend door:*
*Naam: R. Voorna(a)m(en): T. Nationaliteit: Kosovo*
*Geboortedatum: (…)2003 Geboorteplaats: Gjakove Verblijvende te: (…) RR: (…)*

*om de volgende reden geweigerd:*

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.*
*Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met H. M. NN. (…) van Belgische nationaliteit, in de hoedanigheid van echtgenoot van mevrouw, in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.*
*Overeenkomstig de overgangsmaatregelen bedoeld in artikel 24 van de wet van 18 juli 2025 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, wordt de verblijfsaanvraag onderzocht overeenkomstig artikel 40ter, zoals geformuleerd voor de inwerkingtreding van de wet van 18 juli 2025.*

*Artikel 40ter, §2, tweede lid, 1° van de wet van 15.12.1980 bepaalt: "De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. ( )*
*Ter staving van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon wordt een verklaring van OCMW Antwerpen dd. 26.08.2025 voorgelegd, vergezeld van een bijlage 'detail steunverlening', waaruit blijkt dat de referentiepersoon van januari 2025 tot en met juli 2025 leefloon ontvangen heeft.*
*Overeenkomstig artikel 40ter, §2, tweede lid, 1° van de wet van 15.12.1980 wordt er bij de beoordeling van de bestaansmiddelen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon. Het leefloon dat referentiepersoon ontvangen heeft kan bijgevolg niet in overweging genomen worden bij huidige aanvraag.*
*De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid is overbodig. Er is immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn. Er is vastgesteld dat er met de aangetoonde bestaansmiddelen geen rekening kan worden gehouden.*
*Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden van artikel 40ter om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. Het recht op verblijf in toepassing van artikel 40 ter wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI dient te worden ingetrokken.*
*De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht."*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van artikel 62 van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

De verzoekende partij licht haar enig middel als volgt toe:

*"Schending van de materiële motiveringsplicht — Art. 62 vw. en art 3 wet 03/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurlijke handelingen — beginsel van behoorlijk bestuur — onzorgvuldigheid bij de behandeling van het dossier/ het nemen van de beslissing — geen rekening gehouden met al de gegevens van het dossier — redelijkheidsbeginsel Art 8 EVRM*
*De beslissing is onder meer gemotiveerd als volgt: (…)*
*De aanvraag gezinshereniging werd door verzoeker ingediend op 05/09/2025;*

*De referentiepersoon ontving inderdaad leef loon van het OCMW van Antwerpen in de periode voorafgaand aan deze aanvraag.*
*Doch men dient er in casu tevens rekening mee te houden dat de referentiepersoon bezig is aan een activeringstraject bij de Stad Antwerpen.*
*Dat er naar gewerkt wordt om haar op korte termijn te activeren via een tewerkstelling art 60.*
*Dat, indien de referentiepersoon een werkloosheidsuitkering zou ontvangen er bij de aanvragen op basis van art. 40 wel degelijk rekening wordt gehouden met dit inkomen, indien de wordt aangetoond dat de referentiepersoon actief op zoek is naar werk.*
*Dat in casu de referentiepersoon deel neemt aan een activeringsproject .*
*Dat zij alle richtlijnen inzake strikt opvolgt, zodat zij binnen korte periode kan tewerkgesteld worden via art 60 .*
*Dat zowel de werkloosheidsuitkering als het leef loon; uitkeringen zijn waarbij de referentiepersoon ten laste komt van de Overheid.*
*Dat er bijgevolg geen discriminatoir onderscheid mag gemaakt worden tussen personen die leefloon ontvangen en personen die ten laste komen van de werkloosheid.*
*Dat deze personen eenzelfde wijze dienen behandeld te worden door de overheid; indien zij voldoen aan de zelfde voorwaarde; nl actief bezig zijn met de zoektocht naar werk.*
*Dat de gemachtigde hiermede geen rekening hield.*
*Dat de bestreden beslissing dan ook op onzorgvuldige wijze werd genomen en bovendien onredelijk is .*
*Het middel is gegrond.*
*"De gemachtigde stelt verder terecht dat, indien er strikt genomen niet voldaan is aan de inkomstenvoorwaarden van art 40ter, er dan een behoefteanalyse moet gemaakt worden conform art 42 parl, tweede lid."*
*Hierbij moet de gemachtigde dan wel weer rekening houden met al de uitgaven en de inkomsten van de aanvrager en de referentiepersoon.*
*Noch verzoekster noch de referentiepersoon werden in kennis gesteld van art. 42 par 1, tweede lid.*
*Zij wisten niet dat bijkomende documenten zouden moeten meegedeeld worden voor de uitvoering van een behoefteanalyse.*
*Dat de referentiepersoon 3 minderjarige kinderen ten laste heeft.*
*Dat rekening kon gehouden worden met de uitkeringen , die te behoeve van de kinderen worden uitbetaald.*
*De gemachtigde ging dan ook zeer onzorgvuldig en onredelijk te werk.*
*Hij diende zich bij het maken van de behoefte analyse te steunen op de gekende gegevens van het dossier en bovendien kon hij, waar nodig, bijkomende informatie vragen aan verzoekster teneinde over alle informatie te beschikken bij het maken van de behoefteanalyse.*
*Verzoekster en de referentiepersoon beschikken wel degelijk over voldoende maandelijkse inkomsten om de vaste en variabele uitgaven van hun huishouden te betalen.*
*Bij de beoordeling van de bestaansmiddelen in het kader van een aanvraag gezinshereniging op basis van artikel 40ter, kan rekening gehouden met alle bestaansmiddelen van het volledige gezin en dit zeker bij het doorvoeren van de behoefteanalyse conform artikel 42 par 1, tweede lid.*
*Wegens deze onzorgvuldige en onredelijke dossierbehandeling van de overheid, werd de aanvraag van verzoeker ten onrechte afgewezen; kan hij minstens niet uitmaken op basis van welke beoordelingscriteria de gemachtigde tot zijn besluit kwam.*
*De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en om er voor te zorgen dat de feitelijke en de juridische aspecten van het dossier deugdelijk worden onderzocht, zodat met kennis van zaken kan beslist worden.*
*De overheid heeft niet voldaan aan haar zorgvuldigheidsplicht en kwam tot een onredelijk besluit.*
*Het middel is gegrond.*
*Verzoeker beroept zich op artikel 8 EVRM.*
*Hij vormt een kerngezin met zijn echtgenote.*
*De echtgenote, die de Belgische nationaliteit heeft en drie kinderen uit een eerdere relatie ten laste heeft, kan moeilijk verplicht worden om samen met verzoeker het grondgebied te verlaten .*
*Er werd weliswaar aan verzoeker geen bevel gegeven om het grondgebied te verlaten, doch zonder de vereiste verblijfsdocumenten komt verzoeker terecht in een uiterst precaire en onmenselijke situatie, waar hij geen enkel recht kan laten gelden op sociale rechten die normaal gezien aan een echtgenote ten last toekomen (oa . ziekteverzekering)"*

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

In casu diende de verzoekende partij, als echtgenoot van een Belgische onderdane, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie op grond van artikel 40ter, § 2 iuncto artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. De relevante bepalingen van artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet luidden op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing als volgt:

*"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijf overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in § 1:*
*1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 2°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen;*
*[…]*
*De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, moeten bewijzen dat de Belg:*
*1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien het bedrag van de bestaansmiddelen netto ten minste gelijk is aan honderdtien procent van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd. Dit bedrag wordt verhoogd met tien procent voor elk bijkomend familielid ten laste van de Belg. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. De voorwaarde inzake de bestaansmiddelen is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in het eerste lid, 2°, de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;*
*2° beschikt over behoorlijke huisvesting die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;*
*3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.*

*[…]"*

Inzake de bestaansmiddelenvereiste voorziet artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet nog wat volgt:

*"Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De vreemdeling legt hiervoor bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen over die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling rekening met alle geldige bewijzen die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd. De Koning kan bepalen welke documenten, in voorkomend geval, kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van de behoefteanalyse."*

De verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing als volgt:

"*Ter staving van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon wordt een verklaring van OCMW Antwerpen dd. 26.08.2025 voorgelegd, vergezeld van een bijlage 'detail steunverlening', waaruit blijkt dat de referentiepersoon van januari 2025 tot en met juli 2025 leefloon ontvangen heeft.*
*Overeenkomstig artikel 40ter, §2, tweede lid, 1° van de wet van 15.12.1980 wordt er bij de beoordeling van de bestaansmiddelen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon. Het leefloon dat referentiepersoon ontvangen heeft kan bijgevolg niet in overweging genomen worden bij huidige aanvraag."*

In de voorliggende zaak wordt het niet betwist dat de enige bestaansmiddelen die werden aangebracht in het kader van de aanvraag de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon uit leefloon bestaan. In tegenstelling tot wat betreft werkloosheidsuitkeringen bepaalt de wet echter niet dat deze wel in aanmerking kunnen worden genomen bij het bepalen of er sprake is van de vereiste stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen wanneer het bewijs wordt geleverd dat de referentiepersoon actief werk zoekt. Het betoog van de verzoekende partij mist op dit punt juridische grondslag. De wet is duidelijk. De werkloosheidsuitkering en het leefloon betreffen twee verschillende uitkeringen. Voornoemde wetsbepaling is zeer duidelijk dat met het leefloon geen rekening wordt gehouden. De werkloosheidsuitkering wordt daarentegen enkel in aanmerking genomen indien de referentiepersoon bewijst dat hij actief naar werk zoekt. Gezien de bestaansmiddelen van de referentiepersoon in casu voortvloeien uit een leefloon, heeft verwerende partij terecht geen rekening gehouden met deze bestaansmiddelen bij het opstellen van de bestreden beslissing. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat louter omwille van het feit dat zowel mensen die een leefloon krijgen als diegenen die een werkloosheidsuitkering krijgen, ten laste vallen van de overheid, de voorwaarde van het actief zoeken naar werk ook op mensen die een leefloon ontvangen van toepassing zou zijn. De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze besliste dat "*Het leefloon dat referentiepersoon ontvangen heeft bijgevolg niet in overweging (kan) genomen worden bij huidige aanvraag."*
Verder stelt de Raad vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing duidelijk motiveert waarom er volgens haar geen behoefteanalyse moet gebeuren:

"*De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid is overbodig. Er is immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn. Er is vastgesteld dat er met de aangetoonde bestaansmiddelen geen rekening kan worden gehouden."*

De verzoekende partij brengt daartegen in dat de verwerende partij zich bij het maken van de behoefteanalyse had moeten steunen op de gekende gegevens van het dossier en bovendien kon zij volgens de verzoekende partij, waar nodig, bijkomende informatie vragen aan de verzoekende partij teneinde over alle informatie te beschikken bij het maken van de behoefteanalyse. De verzoekende partij en de referentiepersoon beschikken volgens de verzoekende partij wel degelijk over voldoende maandelijkse inkomsten om de vaste en variabele uitgaven van hun huishouden te betalen. De Raad kan enkel vaststellen dat de verzoekende partij zich op dit punt beperkt tot een loutere bewering, zonder daarvan enig begin van bewijs bij te brengen. Bovendien geeft de verzoekende partij in haar enig middel initieel zelf toe dat enkel de inkomsten uit het leefloon van de referentiepersoon werden voorgelegd aan het bestuur in het kader van de aanvraag.

Bovendien bepaalt artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet duidelijk dat enkel een behoefteanalyse moet gebeuren *"Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan".*
In casu is dit niet het geval. Er werden immers geen inkomsten in overweging genomen, aangezien de enige inkomsten die werden voorgelegd afkomstig zijn uit leefloon. Er is dan ook geen sprake van enig 'toereikend

karakter' van de inkomsten, nu er helemaal geen inkomsten werden aangenomen die in het kader van artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet in overweging kunnen worden genomen.

De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij wel degelijk had moeten overgaan tot een behoefteanalyse.

Waar de verzoekende partij nog de schending aanvoert van artikel 8 van het EVRM merkt de Raad op dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat. De bestreden beslissing kan dan op zich ook niet tot gevolg hebben dat enig gezinsleven, voor zover daarvan sprake zou zijn, zou worden geschonden. Dat zonder de vereiste verblijfsdocumenten de verzoekende partij zou terechtkomen in een uiterst precaire en onmenselijke situatie, waar zij geen enkel recht kan laten gelden op sociale rechten die normaal gezien aan een echtgenoot toekomen, doet hier niets aan af. Dit onderdeel is om die reden niet ontvankelijk.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

**Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijftien september tweeduizend zesentwintig door:

| | |
|---|---|
| J. CAMU, | kamervoorzitter, |
| K. VERHEYDEN, | griffier. |

| | |
|---|---|
| De griffier, | De voorzitter, |
| K. VERHEYDEN | J. CAMU |